

UOHSX009O230

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0148/2017/VZ-16366/2017/543/MPr

Brno: 29. května 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 22. 4. 2017, jehož účastníkem je

- zadavatel – Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČO 47673036, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava,

ve věci možného spáchání správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) citovaného zákona zadavatelem – Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČO 47673036, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava – v souvislosti s uzavřením následujících smluv:

- „Smlouva o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřená dne 23. 5. 2013,
- „Smlouva o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřená dne 21. 5. 2014,
- „Smlouva o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřená dne 21. 5. 2015,
- „Smlouva o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřená dne 19. 1. 2016

se společností HOTEL ODRA s.r.o., IČO 25354043, se sídlem Ostravice 327, 739 14 Ostravice,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČO 47673036, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) citovaného zákona ve spojení s § 147a odst. 2 citovaného zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 23. 5. 2013 se společností HOTEL ODRA s.r.o., IČO 25354043, se sídlem Ostravice 327, 739 14 Ostravice, do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpозději do dne 7. 6. 2013, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017.

II.

Zadavatel – Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČO 47673036, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) citovaného zákona ve spojení s § 147a odst. 2 citovaného zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 21. 5. 2014 se společností HOTEL ODRA s.r.o., IČO 25354043, se sídlem Ostravice 327, 739 14 Ostravice, do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpозději do dne 5. 6. 2014, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017.

III.

Zadavatel – Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČO 47673036, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) citovaného zákona ve spojení s § 147a odst. 2 citovaného zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 21. 5. 2015 se společností HOTEL ODRA s.r.o., IČO 25354043, se sídlem Ostravice 327, 739 14 Ostravice, do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpозději do dne 5. 6. 2015, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017.

IV.

Zadavatel – Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČO 47673036, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava – **se dopustil správního deliktu** podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) citovaného zákona ve spojení s § 147a odst. 2 citovaného zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 19. 1. 2016 se společností HOTEL ODRA s.r.o., IČO 25354043, se sídlem Ostravice 327, 739 14 Ostravice, do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpозději do dne 3. 2. 2016, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017.

V.

Za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. až IV. tohoto rozhodnutí se zadavateli – Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČO 47673036, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava – **ukládá** podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění,

pokuta ve výši 5 000 Kč (pět tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění (dále jen „zákon“, pozn. Úřadu – s ohledem na skutečnost, že uzavírání níže uvedených smluv probíhalo za různých právních úprav, byla ve vztahu k jednotlivým zákonným povinnostem zadavatele aplikována rozhodná právní úprava ke dni uzavření příslušné smlouvy), příslušný k dohledu nad postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek a soutěži o návrh a k projednání správních deliktů podle tohoto zákona, včetně ukládání sankce za jejich spáchání, obdržel podnět týkající se, mimo jiné, postupu zadavatele – Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČO 47673036, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava (dále jen „zadavatel“) – v souvislosti s uzavřením následujících smluv:

- „Smlouva o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřená dne 23. 5. 2013,
- „Smlouva o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřená dne 21. 5. 2014,
- „Smlouva o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřená dne 21. 5. 2015,
- „Smlouva o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřená dne 19. 1. 2016

se společností HOTEL ODRA s.r.o., IČO 25354043, se sídlem Ostravice 327, 739 14 Ostravice (dále jen „HOTEL ODRA s.r.o.“).

2. Na základě podnětu, který Úřad obdržel dne 24. 3. 2017, Úřad přezkoumal dokumentaci pořízenou v souvislosti s předmětnými smlouvami. Po jejím přezkoumání získal Úřad pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem a z tohoto důvodu zahájil správní řízení z moci úřední.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

3. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona zadavatel.
4. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli přípisem č. j. ÚOHS-S0148/2017/VZ-12992/2017/543/MPr ze dne 21. 4. 2017, přičemž ho seznámil se zjištěnými skutečnostmi. Dnem 22. 4. 2017, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli, bylo podle § 113 zákona v návaznosti na § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zahájeno správní řízení z moci úřední.

5. Úřad dále zadavateli usnesením č. j. ÚOHS-S0148/2017/VZ-13101/2017/543/MPr ze dne 25. 4. 2017 určil lhůtu, v níž mohl navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
6. Ke zjištění Úřadu uvedeným v oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0148/2017/VZ-12992/2017/543/MPr ze dne 21. 4. 2017 se zadavatel vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 5. 5. 2017 doručeném Úřadu téhož dne.

Vyjádření zadavatele ze dne 5. 5. 2017

7. Ve svém vyjádření ze dne 5. 5. 2017 zadavatel zejména uvádí, že *„si je vědom svého pochybení, ke kterému došlo nezveřejněním smluv na profilu zadavatele“*.
8. Dále zadavatel konstatuje, že předmětné smlouvy zveřejnil na profilu zadavatele dodatečně dne 4. 5. 2017.
9. Zadavatel uvádí, že má za to, že *„se nejedná o závažný delikt“*, a proto navrhuje, aby bylo správní řízení zastaveno s ohledem na to, že *„předmětné vysokohorské pobyty již v roce 2017 nebyly organizovány“*.
10. Usnesením č. j. ÚOHS-S0148/2017/VZ-14476/2017/543/MPr ze dne 10. 5. 2017 určil Úřad zadavateli lhůtu, v níž se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavatel se ve lhůtě stanovené citovaným usnesením, ani později, k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

11. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace pořízené v souvislosti s předmětnými smlouvami, vyjádření předloženého zadavatelem a na základě vlastního zjištění dospěl k závěru, že se zadavatel dopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil
 - „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 23. 5. 2013 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 7. 6. 2013, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017,
 - „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 21. 5. 2014 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 5. 6. 2014, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017,
 - „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 21. 5. 2015 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 5. 6. 2015, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017 a
 - „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 19. 1. 2016 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 3. 2. 2016, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017.

Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Posouzení právního postavení zadavatele

12. Úřad se v první řadě zabýval otázkou, zda Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna naplňuje definici veřejného zadavatele, přičemž k zodpovězení této otázky je nutno vycházet z § 2 odst. 2 písm. d) zákona.
13. Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem jiná právnická osoba, pokud (1.) byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a (2.) je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
14. Úřad doplňuje, že k tomu, aby bylo možné konkrétní právnickou osobu považovat za veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, musí být obě výše popsané podmínky splněny kumulativně.
15. Za účelem zjištění, zda Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna naplňuje znaky veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, bylo nutné vycházet i z právní úpravy, která se k postavení Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny vztahuje. Úřad tedy vycházel při svém rozhodování zejména z následující právní úpravy:
 - zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zdravotních pojišťovnách“),
 - zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojistném“).
16. Současně Úřad vycházel ze Statutu Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny, který byl schválen ve znění dodatku č. 1 Ministerstvem zdravotnictví dne 9. 5. 2001 a ve znění dodatku č. 2 dne 4. 4. 2003 (dále jen „statut“).

Právnická osoba založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu

17. Z obchodního rejstříku vyplývá, že Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna byla zřízena Ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky ve smyslu § 4 zákona o zdravotních pojišťovnách jako zaměstnanecká zdravotní pojišťovna, která je právnickou osobou, v právních vztazích vystupuje svým jménem a je nositelem veřejného zdravotního pojištění pro pojištěnce, kteří jsou u ní zaregistrováni.
18. Předmětem činnosti Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny je podle obchodního rejstříku:
 - provádění veřejného zdravotního pojištění pro své pojištěnce,
 - půjčování zdravotnických prostředků pojištěncům na základě indikace ošetřujícího lékaře v souladu s prováděcími právními předpisy včetně vedení evidence těchto prostředků,
 - v souladu s § 11 zákona č. 280/1992 Sb. v platném znění hospodaření s vlastním majetkem a majetkem jí svěřeným,

- kontrola využívání a poskytování služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění v jejich objemu a kvalitě, včetně dodržování cen u smluvních poskytovatelů a pojištěnců,
 - zprostředkování úhrad nákladů zdravotních služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění, které byly poskytnuty poskytovateli zdravotních služeb a jinými oprávněnými subjekty v souladu s platnými právními předpisy České republiky, Evropské unie a na základě platně uzavřených a účinných mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána,
 - úhrada částek, přesahující limit pro regulační poplatky a doplatky za léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely částečně hrazené z veřejného zdravotního pojištění nebo úhrady podílu na těchto částkách v případě změny zdravotní pojišťovny pojištěncem, za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem,
 - zprostředkování dalšího smluvního pojištění a připojištění sjednávaného zejména v návaznosti na pojištění výloh zdravotních služeb přesahující rozsah služeb hrazených z veřejného zdravotního pojištění v souladu s platnými právními předpisy,
 - výběr pojistného na zdravotní pojištění a kontrola tohoto výběru, včetně vymáhání pohledávek za pojistným, penále apod.
19. V čl. I. § 2 odst. 4 statutu je uvedeno, že Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna „*je ve smyslu platných právních předpisů nositelkou veřejného zdravotního pojištění pro pojištěnce, kteří jsou u ní zaregistrováni.*“.
20. Podle čl. II. § 3 statutu je předmětem činnosti Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny:
- „*provádění veřejného zdravotního pojištění pro své pojištěnce.*
 - *poskytování a zprostředkování dalšího smluvního pojištění a připojištění sjednávaného zejména v návaznosti na pojištění výloh zdravotní péče přesahující rozsah péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění.*
 - *výběr pojistného na zdravotní pojištění a kontrola tohoto výběru.*
 - *kontrola využívání a poskytování péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění v jejím objemu a kvalitě včetně dodržování cen u smluvních zdravotnických zařízení a pojištěnců.*
 - *zprostředkování úhrad za výkony závodní preventivní péče a specifické zdravotní péče o zaměstnance, u nichž charakter vykonávané práce vyžaduje zvýšenou zdravotní péči.*
 - *úhrada nákladů zdravotní péče hrazené z veřejného zdravotního pojištění, která byla poskytnuta zdravotnickými zařízeními na území ČR a zdravotnickými zařízeními na základě mezinárodních smluv.*
 - *půjčování zdravotnických prostředků pojištěncům na základě indikace ošetřujícího lékaře v souladu s prováděcími právními předpisy včetně vedení evidence těchto prostředků.*

- *v souladu s § 11 zákona č. 280/1992 Sb. v platném znění hospodaření s vlastním majetkem a majetkem jí svěřeným.*

21. Úřad k pojmu „veřejný zájem“ v obecné rovině uvádí, že je nutno jej chápat jako takový zájem, který by bylo možno označit za obecný zájem (přesahující zájem jednotlivce či určité skupiny jednotlivců) či obecně prospěšný zájem.
22. Vzhledem k výše uvedenému je zcela zřejmé, že Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna je právnickou osobou (zaměstnaneckou pojišťovnou), která byla založena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, jelikož provádění veřejného zdravotního pojištění lze jednoznačně označit za uspokojování potřeb veřejného zájmu s ohledem na skutečnost, že zdravotní pojištění slouží k úhradě zdravotní péče a zdraví samo o sobě patří k prioritním hodnotám nejen jednotlivce, ale i rodiny a celé společnosti, a je základním předpokladem jejich sociální a ekonomické úspěšnosti a podmínkou jejich kvality života. Lze tedy najisto postavit, že činnost spočívající v provádění veřejného zdravotního pojištění má těžiště v uspokojování potřeb veřejného zájmu.
23. Úřad konstatuje, že v šetřeném případě je první zákonná podmínka [§ 2 odst. 2 písm. d) bod 1. zákona] naplněna, jelikož zadavatel je jinou právnickou osobou, která byla založena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu.

Financování státem či jiným veřejným zadavatelem

24. Úřad uvádí, že ze zákona o pojistném vyplývá, že financování Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny je bezprostředně vázáno na přerozdělování veřejného zdravotního pojištění prováděné Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky. Právě uvedené vyplývá z následujících ustanovení zákona o pojistném.
25. Podle § 20 odst. 1 zákona o pojistném je Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky povinna zřídit zvláštní účet veřejného zdravotního pojištění (dále jen „zvláštní účet“), který slouží k financování hrazených služeb na základě přerozdělování pojistného a dalších příjmů zvláštního účtu podle počtu pojištěnců, jejich věkové struktury, pohlaví a nákladových indexů věkových skupin pojištěnců veřejného zdravotního pojištění.
26. Podle § 20 odst. 4 zákona o pojistném zvláštní účet spravuje Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky (dále jen „správce účtu“) a vede odděleně od ostatních účtů (fondů), které spravuje.
27. Z § 21 zákona o pojistném vyplývá, že správce účtu mimo jiné oznamuje všem zdravotním pojišťovnám celkovou částku na ně připadající, přičemž tuto částku tvoří podíl na standardizovaného pojištěnce podle odstavce 3 citovaného ustanovení vynásobený počtem standardizovaných pojištěnců příslušné zdravotní pojišťovny. Podíl na standardizovaného pojištěnce se stanoví tak, že se součet pojistného vybraného všemi zdravotními pojišťovnami, celkové platby státu za pojištěnce, za něž je plátcem, penále, pokut a jiných plnění, která jsou na základě zákona o pojistném nebo na základě zvláštních právních předpisů příjmem zvláštního účtu, a úroků vzniklých na zvláštním účtu, snížený o poplatky za účetní operace a za vedení zvláštního účtu, vydělí celkovým počtem standardizovaných pojištěnců všech zdravotních pojišťoven. Přesahuje-li pojistné vybrané příslušnou zdravotní pojišťovnou celkovou částku, která na ni připadá, odvede tato

pojišťovna přebývajících finanční prostředky na zvláštní účet a nedosahuje-li toto pojistné celkové částky, správce účtu poukáže příslušné zdravotní pojišťovně chybějící finanční prostředky.

28. Podle § 21a zákona o pojistném slouží zvláštní účet dále k přerozdělování pojistného a dalších příjmů zvláštního účtu podle výskytu pojištěnců, za něž byly příslušnými zdravotními pojišťovnami uhrazeny zvlášť nákladné hrazené služby s tím, že příslušná zdravotní pojišťovna má nárok na úhradu 80 % částky, o kterou nákladné hrazené služby překročí částku podle odstavce 2 citovaného ustanovení, pokud správci účtu vyúčtuje a řádně doloží případy nákladné péče.
29. K tomu Úřad dále doplňuje, že aby bylo možné konstatovat, že se v případě Revírní bratrské pokladny, zdravotní pojišťovny jedná o veřejného zadavatele ve smyslu zákona, je nezbytné, aby byl tento subjekt „převážně financován státem či jiným veřejným zadavatelem“. V této souvislosti lze odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 13/2015-147 ze dne 21. 7. 2016, v němž se soud věnoval mj. této problematice a judikoval následující: *„Předně je třeba vyjít z toho, že § 2 odst. 2 písm. d) bod 2. ZVZ neobsahuje žádné přesnější vymezení pojmu ‚převážné financování státem‘. Stejně je tomu v případě čl. 1 odst. 9 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/18/ES. Ve vztahu k uvedené směrnici přitom Soudní dvůr dovodil, že k tomu, aby podmínka ‚převážného financování státem‘ byla splněna, není požadováno, aby aktivity subjektů (u nichž se zkoumá, zda jsou veřejnými zadavateli či nikoli) byly státem či jiným veřejným subjektem financovány přímo; postačující je tak i jakýkoli nepřímý způsob financování (rozsudek Soudního dvora ze dne 13. 12. 2007 ve věci C- 337/06, ‚Bayerischer Rundfunk‘, především body 34. a 49.). Pak tedy i ve vztahu k § 2 odst. 2 písm. d) bodu 2. ZVZ je třeba dovodit, že o ‚převážné financování státem‘ jde i tehdy, pokud převažující financování přičitatelné státu je z pohledu státu financováním nepřímým.“*
30. Současně zmíněný soud v témže rozsudku dále judikoval, že *„[v]ýše pojistného, způsob jejího výpočtu i povinnost a způsob odvodu je stanoven zákonem (§ 2, § 3, § 5, § 10 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění) a uplatní se závazná pravidla přerozdělování povinně vybraného pojistného (§ 20 a násl. téhož zákona). Platby pojištění jsou povinné, jde o platby do veřejných rozpočtů, z nichž jsou následně přerozdělovány, a tyto platby jsou pod donucovacími prostředky veřejné moci. Platby pojištěnců v postavení zaměstnanců ani platby zaměstnavatelů (za zaměstnance) tedy nejsou odvozovány od jakéhokoli soukromoprávního ujednání mezi nimi na straně jedné a zdravotními pojišťovnami na straně druhé, jsou povinné hrazeny bez jakéhokoli přímého protiplnění (ve smyslu rozsudku Soudního dvora ze dne 3. 10. 2000 ve věci C-380/98, ‚Univerzity of Cambridge‘, body 23. – 25.) již na základě skutečnosti, že pojištěnci mají povinnost být ze zákona pojištěni a toto pojištění do veřejných rozpočtů v zákonem stanovené výši odvádět (rozsudek Soudního dvora ze dne 13. 12. 2007 ve věci C-337/06, ‚Bayerischer Rundfunk‘, bod 45.). Nositelem všeobecného zdravotního pojištění pro pojištěnce zaregistrované u příslušné zdravotní pojišťovny je právě tato zdravotní pojišťovna (§ 5 odst. 2 zákona č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách), která veřejné zdravotní pojištění provádí (§ 8 odst. 1 téhož zákona). Příjmy zdravotní pojišťovny zahrnují platby pojistného od pojištěnců, zaměstnavatelů pojištěnců a státu (§ 12 odst. 1 téhož zákona), výdaji jsou kromě nákladů na samotnou činnost pojišťovny platby za zdravotní péči (§ 13 téhož zákona). (...) z uvedeného je zřejmé, že financování činnosti zdravotních*

pojišťoven stojí na povinných platbách zdravotního pojištění od pojištěnců a jejich zaměstnavatelů stanovených zákonem, případně (za podmínek stanovených zákonem) na platbách od státu. Prostředky, jež se zdravotním pojišťovnám dostanou, jsou prostředky směřujícími na základě zákonem uložených a vynutitelných pravidel do veřejných rozpočtů, s možností diskrece plátců odvislé pouze od volby pojišťovny, nikoli diskrece ohledně samotné povinnosti platby a její výše. Podmínka „převážného financování státem“, jak byla dovozena pro účely čl. 1 odst. 9 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/18/ES Soudním dvorem, je tedy splněna i pro účely § 2 odst. 2 písm. d) bodu 2. ZVZ.“

31. Úřad dodává, že nepřehlédl, že citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 13/2015-147 ze dne 21. 7. 2016 byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 211/2016-110 vydaným dne 16. 2. 2017 (dále jen „rozsudek NSS“), současně však konstatuje, že ze závěrů týkajících se naplnění podmínky převážného financování státem či jiným veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, které byly v rozsudku Krajského soudu vysloveny, lze při posouzení postavení zadavatele v nyní posuzovaném případě i nadále vycházet. Jak totiž z rozsudku NSS vyplývá, důvodem, proč byl rozsudek Krajského soudu v Brně zrušen, nebyla nesprávnost v něm uvedených věcných závěrů ohledně podmínky převážného financování státem či jiným veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona (Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku výslovně konstatoval, že z věcného hlediska naplnění podmínky financování státem nepřezkoumával), ale jiné skutečnosti.
32. S ohledem na způsob financování činnosti zdravotních pojišťoven a výše citovanou judikaturu Úřad konstatuje, že Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna je převážně financována státem či jiným veřejným zadavatelem a v šetřeném případě je tak naplněna i zákonná podmínka stanovená v § 2 odst. 2 písm. d) bod 2. zákona, přičemž v takovém případě je již nadbytečné zabývat se zbývajícími podmínkami uvedenými v dotčeném ustanovení zákona.

Shrnutí

33. Úřad konstatuje, že Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna je (a v době spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. až IV. tohoto rozhodnutí byla) veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona, neboť se jedná o právnickou osobu, která byla zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu a je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem, pročež se na ni vztahuje zákon o veřejných zakázkách.

Relevantní ustanovení zákona

34. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
35. Podle § 17 písm. w) zákona ve znění účinném od 1. 1. 2014, resp. podle § 17 písm. x) zákona ve znění účinném do 31. 12. 2013, se profilem zadavatele pro účely tohoto zákona rozumí elektronický nástroj, prostřednictvím kterého zadavatel podle tohoto zákona uveřejňuje informace a dokumenty ke svým veřejným zakázkám způsobem, který umožňuje neomezený a přímý dálkový přístup, a jehož internetová adresa je uveřejněna ve Věstníku veřejných zakázek; požadavky na náležitosti profilu zadavatele stanoví prováděcí právní předpis.

36. Podle § 147a odst. 1 zákona uveřejní veřejný zadavatel na profilu zadavatele
- a) smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků,
 - b) výši skutečně uhrazené ceny za plnění veřejné zakázky,
 - c) seznam subdodavatelů dodavatele veřejné zakázky.
37. Podle § 147a odst. 2 zákona ve znění účinném do 31. 12. 2013 veřejný zadavatel uveřejní podle § 147a odst. 1 písm. a) zákona celé znění smlouvy nebo rámcové smlouvy do 15 dnů od jejího uzavření. Pokud veřejný zadavatel postupoval podle § 89 odst. 3 věty druhé zákona, uveřejní přílohy rámcové smlouvy do 15 dnů od skončení účinnosti rámcové smlouvy. Veřejný zadavatel neuveřejnění informace, u kterých to vyžaduje ochrana informací a údajů podle zvláštních právních předpisů. Povinnost podle § 147a odst. 1 písm. a) zákona se nevztahuje na
- a) smlouvy na veřejné zakázky malého rozsahu, jejichž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez DPH,
 - b) smlouvy na veřejné zakázky, u nichž veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 18 odst. 1 písm. a), § 18 odst. 2 písm. a) a c), § 18 odst. 3 písm. e) a § 18 odst. 4 písm. d) zákona.
38. Podle § 147a odst. 2 zákona ve znění účinném od 1. 1. 2014 veřejný zadavatel uveřejní podle § 147a odst. 1 písm. a) zákona celé znění smlouvy nebo rámcové smlouvy do 15 dnů od jejího uzavření. Pokud veřejný zadavatel postupoval podle § 89 odst. 3 věty druhé zákona, uveřejní přílohy rámcové smlouvy do 15 dnů od skončení účinnosti rámcové smlouvy. Veřejný zadavatel neuveřejnění informace, u kterých to vyžaduje ochrana informací a údajů podle zvláštních právních předpisů. Povinnost podle § 147a odst. 1 písm. a) zákona se nevztahuje na
- a) smlouvy na veřejné zakázky malého rozsahu, jejichž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez DPH,
 - b) smlouvy na veřejné zakázky, u nichž veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 18 odst. 1 písm. a), § 18 odst. 2 písm. a) a c), § 18 odst. 3 písm. e) a § 18 odst. 4 písm. d) zákona,
 - c) smlouvy na plnění veřejných zakázek zadané na základě rámcové smlouvy nebo v dynamickém nákupním systému, jejichž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty.
39. Podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.

K výrokům I. až IV. rozhodnutí

40. Úřad předně uvádí, že povinnost uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku byla do zákona zakotvena tzv. transparentní novelou, tj. zákonem č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, s účinností od 1. 4. 2012, přičemž povinnosti stanovené zadavatelům v § 147a zákona, včetně povinnosti uveřejnit na profilu zadavatele kompletní znění smlouvy uzavřené na veřejnou zakázku, mají za cíl posílit princip transparentnosti průběhu a výsledku zadávání veřejné zakázky (v tomto případě prostřednictvím seznámení se ze strany široké veřejnosti s obsahem uzavřené smlouvy) a umožnit veřejný dohled nad hospodárností při nakládání s veřejnými prostředky.

41. U veřejných zakázek malého rozsahu (v případě, že je uzavřena smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky s cenou vyšší než 500 000 Kč bez DPH), které nejsou s odkazem na obecnou výjimku v § 18 odst. 5 zákona v jeho režimu zadávány, je uveřejnění konečného znění uzavřené smlouvy na veřejnou zakázku na profilu zadavatele (příčemž tato povinnost je v případě veřejných zakázek malého rozsahu jedinou zákonnou povinností týkající se uveřejňování) pro výkon kontroly nad postupem zadavatele širokou veřejností a příp. též k tomu příslušnými orgány stěžejní.
42. Pro naplnění požadavků § 147a odst. 1 a 2 zákona je pak nezbytné kumulativní splnění několika podmínek, a to jednak podmínky samotného uveřejnění smlouvy na veřejnou zakázku (případně její změny či dodatku), jednak podmínky uveřejnění celého znění smlouvy (případně její změny či dodatku), dále její uveřejnění na místě k tomu určeném, tedy na profilu zadavatele, a v poslední řadě její uveřejnění ve lhůtě do 15 dnů od uzavření smlouvy (případně uzavření změny či dodatku smlouvy). Pokud zadavatel veškeré uvedené podmínky nesplní, tak nedodrží povinnost stanovenou v § 147a odst. 2 zákona v návaznosti na § 147a odst. 1 písm. a) zákona. Z právě uvedeného tedy vyplývá, že i nedodržení zákonem stanovené lhůty má za následek porušení zákona. K tomu Úřad dodává, že důležitost uveřejňování je dána již samotným zakotvením dané povinnosti v zákoně, přičemž zákonodárce její význam zdůraznil tím, že nesplnění povinnosti uveřejnění vymezil samo o sobě jako delikt ní jednání s možností udělení sankce, aniž by nesplnění předmětné povinnosti muselo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Zákon jako znak skutkové podstaty předmětného správního deliktu nevymezuje vliv na výběr nejvhodnější nabídky či „omezení práv dodavatelů“, a to s ohledem na skutečnost, že účelem zakotvení uveřejňovací povinnosti v zákoně je právě umožnění veřejné kontroly zadavatele ze strany nejširší veřejnosti (viz výše).
43. Ze „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ vyplývá, že smlouva byla mezi zadavatelem a společností HOTEL ODRA s.r.o. uzavřena dne 23. 5. 2013.
44. V článku I. „Předmět smlouvy a termín plnění“ odst. 2. „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 23. 5. 2013 je uvedeno, že: *„Dětské léčebné pobyty budou zajištěny pro 40 dětí včetně dopravy v jednom turnusu v délce 14 pobytových dnů za pevnou cenu 17 790,- Kč na jedno dítě/turnus.“*
45. Z výše uvedeného vyplývá, že celková cena plnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 23. 5. 2013 činí částku 711 600 Kč.
46. Úřad konstatuje, že z profilu zadavatele vyplývá, že k uveřejnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 23. 5. 2013 došlo dne 4. 5. 2017.
47. Jelikož zadavatel dne 23. 5. 2013 uzavřel se společností HOTEL ODRA s.r.o. „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ a současně na daný případ nelze aplikovat ani jednu z výjimek uvedených v § 147a odst. 2 písm. a) a b) zákona (pozn.: Úřad v této souvislosti pro úplnost uvádí, že v předmětné smlouvě není uvedeno, zda je cena plnění včetně či bez DPH, avšak současně dodává, že tato skutečnost na posouzení daného případu nemá vliv, neboť i po případném odečtení DPH by

tato cena vždy přesáhla hodnotu 500 000 Kč), byl zadavatel povinen tuto smlouvu na profilu zadavatele uveřejnit do 15 dnů od jejího uzavření, tj. do dne 7. 6. 2013, k čemuž však prokazatelně nedošlo. K uveřejnění předmětné smlouvy na profilu zadavatele došlo až po marném uplynutí zákonné lhůty k jejímu uveřejnění, a to dne 4. 5. 2017, tj. téměř 4 roky po uplynutí zákonné lhůty. Zadavatel tak porušil ustanovení § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona, když neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 23. 5. 2013 na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření.

48. Ze „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ vyplývá, že smlouva byla mezi zadavatelem a společností HOTEL ODRA s.r.o. uzavřena dne 21. 5. 2014.
49. V článku I. „Předmět smlouvy a termín plnění“ odst. 2. „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2014 je uvedeno, že: *„Dětské léčebné pobyty budou zajištěny pro 40 dětí včetně dopravy v jednom turnusu v délce 14 pobytových dnů za pevnou cenu 18 180,- Kč na jedno dítě/turnus.“*
50. Z výše uvedeného vyplývá, že celková cena plnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2014 činí částku 727 200 Kč.
51. Úřad uvádí, že z profilu zadavatele vyplývá, že k uveřejnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2014 došlo dne 4. 5. 2017.
52. Jelikož zadavatel dne 21. 5. 2014 uzavřel se společností HOTEL ODRA s.r.o. „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ a současně na daný případ nelze aplikovat ani jednu z výjimek uvedených v § 147a odst. 2 písm. a), b) a c) zákona (pozn.: Úřad v této souvislosti pro úplnost uvádí, že v předmětné smlouvě není uvedeno, zda je cena plnění včetně či bez DPH, avšak současně dodává, že tato skutečnost na posouzení daného případu nemá vliv, neboť i po případném odečtení DPH by tato cena vždy přesáhla hodnotu 500 000 Kč), byl zadavatel povinen tuto smlouvu na profilu zadavatele uveřejnit do 15 dnů od jejího uzavření, tj. do dne 5. 6. 2014, k čemuž však prokazatelně nedošlo. K uveřejnění předmětné smlouvy na profilu zadavatele došlo až po marném uplynutí zákonné lhůty k jejímu uveřejnění, a to dne 4. 5. 2017, tj. téměř 3 roky po uplynutí zákonné lhůty. Zadavatel tak porušil ustanovení § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona, když neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2014 na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření.
53. Ze „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ vyplývá, že smlouva byla mezi zadavatelem a společností HOTEL ODRA s.r.o. uzavřena dne 21. 5. 2015.
54. V článku I. „Předmět smlouvy a termín plnění“ odst. 2. „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2015 je uvedeno, že: *„Dětské léčebné pobyty budou zajištěny pro 40 dětí včetně dopravy v jednom turnusu v délce 14 pobytových dnů za pevnou cenu 18 480,- Kč na jedno dítě/turnus.“*

55. Z výše uvedeného vyplývá, že celková cena plnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2015 činí částku 739 200 Kč.
56. Úřad konstatuje, že z profilu zadavatele vyplývá, že k uveřejnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2015 došlo dne 4. 5. 2017.
57. Jelikož zadavatel dne 21. 5. 2015 uzavřel se společností HOTEL ODRA s.r.o. „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ a současně na daný případ nelze aplikovat ani jednu z výjimek uvedených v § 147a odst. 2 písm. a), b) a c) zákona (pozn.: Úřad v této souvislosti pro úplnost uvádí, že v předmětné smlouvě není uvedeno, zda je cena plnění včetně či bez DPH, avšak současně dodává, že tato skutečnost na posouzení daného případu nemá vliv, neboť i po případném odečtení DPH by tato cena vždy přesáhla hodnotu 500 000 Kč), byl zadavatel povinen tuto smlouvu na profilu zadavatele uveřejnit do 15 dnů od jejího uzavření, tj. do dne 5. 6. 2015, k čemuž však prokazatelně nedošlo. K uveřejnění předmětné smlouvy na profilu zadavatele došlo až po marném uplynutí zákonné lhůty k jejímu uveřejnění, a to dne 4. 5. 2017, tj. téměř 2 roky po uplynutí zákonné lhůty. Zadavatel tak porušil ustanovení § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona, když neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2015 na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření.
58. Ze „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ vyplývá, že smlouva byla mezi zadavatelem a společností HOTEL ODRA s.r.o. uzavřena dne 19. 1. 2016.
59. V článku I. „Předmět smlouvy a termín plnění“ odst. 2. „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016 je uvedeno, že: *„Dětské léčebné pobyty budou zajištěny pro 40 dětí včetně dopravy v jednom turnusu v délce 14 pobytových dnů za níže sjednanou pevnou cenu.“*
60. V článku II. „Cena“ „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016 je uvedeno, že: *„Cena za dětský léčebný pobyt se sjednává jako cena smluvní a činí 18 840,- Kč za pobyt jednoho dítěte.“*
61. Z výše uvedeného vyplývá, že celková cena plnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016 činí částku 753 600 Kč.
62. Úřad konstatuje, že z profilu zadavatele vyplývá, že k uveřejnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016 došlo dne 4. 5. 2017.
63. Jelikož zadavatel dne 19. 1. 2016 uzavřel se společností HOTEL ODRA s.r.o. „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ a současně na daný případ nelze aplikovat ani jednu z výjimek uvedených v § 147a odst. 2 písm. a), b) a c) zákona (pozn.: Úřad v této souvislosti pro úplnost uvádí, že v předmětné smlouvě není uvedeno, zda je cena plnění včetně či bez DPH, avšak současně dodává, že tato skutečnost na posouzení daného případu nemá vliv, neboť i po případném odečtení DPH by

tato cena vždy přesáhla hodnotu 500 000 Kč), byl zadavatel povinen tuto smlouvu na profilu zadavatele uveřejnit do 15 dnů od jejího uzavření, tj. do dne 3. 2. 2016, k čemuž však prokazatelně nedošlo. K uveřejnění předmětné smlouvy na profilu zadavatele došlo až po marném uplynutí zákonné lhůty k jejímu uveřejnění, a to dne 4. 5. 2017, tj. více než 1 rok po uplynutí zákonné lhůty. Zadavatel tak porušil ustanovení § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona, když neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016 na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření.

64. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatuje, že se zadavatel dopustil správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 23. 5. 2013 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 7. 6. 2013, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017, tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 21. 5. 2014 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 5. 6. 2014, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017, tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 21. 5. 2015 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 5. 6. 2015, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017 a tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 19. 1. 2016 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 3. 2. 2016, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017, jak je uvedeno ve výrocích I. až IV. tohoto rozhodnutí.
65. Vzhledem ke shora uvedeným postupům zadavatele, když až po několika letech splnil zákonnou povinnost, a to uveřejněním na profilu zadavatele, nezabýval se Úřad ani tím, zda by nebyla pozdější právní úprava (zákon č. 134/2016 Sb.) pro pachatele příznivější, poněvadž podmínky v ustanovení § 219 této normy nemohly být splněny (a ostatně to ani nebylo tvrzeno).

IV. K ULOŽENÍ POKUTY

66. Podle ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.
67. Ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 23. 5. 2013 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 7. 6. 2013, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017.

68. Ve výroku II. tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 21. 5. 2014 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 5. 6. 2014, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017.
69. Ve výroku III. tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 21. 5. 2015 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 5. 6. 2015, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017.
70. Ve výroku IV. tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že na profilu zadavatele v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ uzavřenou dne 19. 1. 2016 se společností HOTEL ODRA s.r.o. do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 3. 2. 2016, ale učinil tak až dne 4. 5. 2017.
71. Podle § 121 odst. 3 zákona (ve znění zákona účinného do 5. 3. 2015) odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán.
72. Podle § 121 odst. 3 zákona (účinného od 6. 3. 2015) odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. K tomu je třeba dodat, že totožně upravuje dobu, ve které dochází k zániku odpovědnosti za správní delikt, od 1. 10. 2016 i § 270 odst. 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, který nabyl účinnosti dne 1. 10. 2016 (dále jen „ZZVZ“).
73. V návaznosti na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod Úřad konstatuje, že v případě správního trestání je nutné zohlednit příznivější právní úpravu pro zadavatele. Z tohoto důvodu Úřad vycházel při posuzování odpovědnosti zadavatele za všechny správní delikty z ustanovení zákona ve znění zákona č. 40/2015 Sb., tedy z právní úpravy pro zadavatele příznivější.
74. V návaznosti na výše citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona ve znění pozdějších předpisů. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správních deliktů dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 24. 3. 2017, přičemž správní řízení sp. zn. S0148/2017/VZ bylo zahájeno dne 22. 4. 2017, kdy zadavatel obdržel oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0148/2017/VZ-12992/2017/543/MPr ze dne 21. 4. 2017. V daném případě došlo ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí dne 8. 6. 2013, tj. první den po marném uplynutí zákonné lhůty k uveřejnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 23. 5. 2013 na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 7. 6. 2013. Ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí došlo dne

6. 6. 2014, tj. první den po marném uplynutí zákonné lhůty k uveřejnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2014 na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 5. 6. 2014. Ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí došlo dne 6. 6. 2015, tj. první den po marném uplynutí zákonné lhůty k uveřejnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2015 na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 5. 6. 2015. Ke spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku IV. tohoto rozhodnutí došlo dne 4. 2. 2016, tj. první den po marném uplynutí zákonné lhůty k uveřejnění „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016 na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do dne 3. 2. 2016. Z uvedených údajů tedy vyplývá, že v šetřených případech odpovědnost zadavatele za jednotlivé správní delikty nezanikla, a to ani v případě, byla-li by posuzována podle § 121 odst. 3 zákona ve znění účinném ke dni zahájení správního řízení, resp. dle § 270 odst. 3 ZZVZ, jehož znění je, jak bylo již výše řečeno, totožné.

75. Podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. b), e), f) nebo g) zákona.
76. K uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výroci I. až IV. tohoto rozhodnutí Úřad předně uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů a jejíž podstata tkívá v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31. 10. 2008), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoli veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008–67 ze dne 16. 4. 2008 a č. j. 8 As 17/2007–135 ze dne 31. 5. 2007). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.
77. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se, jakož ani důsledky, není-li z jakýchkoli důvodů vedeno společné řízení. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu.

78. V souladu s výše citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, za který správní delikt je možno v šetřeném případě uložit přísnější sankci (vyšší pokutu).
79. V daném případě se zadavatel dopustil celkem čtyř správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona. V případě správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona lze uložit pokutu do 20 000 000 Kč.
80. Vzhledem k tomu, že správní delikty podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, kterých se zadavatel dopustil, mají stanovenou totožnou horní hranici zákonné sazby pro uložení pokuty, nelze v konkrétním případě v souladu se zásadou absorpce uložit sankci za závažnější ze spáchaných deliktů, jelikož všechny čtyři zadavatelem spáchané správní delikty podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona jsou z hlediska výše maximálního možného sankčního postihu stejně závažné. V daném případě je nutné uložit pokutu pouze za jeden ze spáchaných správních deliktů dle § 120 odst. 1 písm. b) zákona a k dalším spáchaným správním deliktům přihlídnout v rámci přitěžujících okolností.
81. V šetřeném případě tedy Úřad uložil sankci za ten delikt, který byl spáchán neuveřejněním „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016 na profilu zadavatele do 15 dnů od jejího uzavření, a to zejména s ohledem na skutečnost, že cena plnění, které je předmětem této smlouvy činí z výše uvedených smluv nejvyšší částku. Jedná se o delikt uvedený ve výroku IV. tohoto rozhodnutí. Spáchání správních deliktů uvedených ve výroci I. až III. tohoto rozhodnutí vzal Úřad v úvahu jako přitěžující okolnost při úvaze o určení výše pokuty uložené zadavateli ve spojitosti se spácháním správního deliktu uvedeného ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.
82. Úřad ve vztahu ke způsobu stanovení výše uložené pokuty na tomto místě rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 245/2015 – 33 ze dne 16. 8. 2016, v němž je mimo jiné konstatováno následující: *„Podle § 35 trestního zákona se při postihu souběhu trestných činů ukládá úhrnný nebo souhrnný trest. Tyto tresty „představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu“ (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: cit. dílo, str. 301). Z téhož ustanovení pak plyne zásada uložení shodného trestu za sbíhající se trestné činy bez ohledu na to, zda je o těchto činech vedeno společné řízení (§ 20 odst. 1 trestního řádu) či ne. Při ukládání úhrnného i souhrnného trestu soud vychází ze stejných zásad. Z hlediska trestního práva tedy nehraje roli, kdy všechny sbíhající se trestné činy vyjdou najevo, tato skutečnost nesmí být pachateli ani ku prospěchu, ani na újmu. Je zřejmé, že pro trestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale naopak je zcela nezbytné použití absorpční zásady, tedy vzájemné posouzení veškerých souvisejících trestních sazeb.“*
83. S ohledem na výše uvedené provedl Úřad šetření, zda je v daném případě na místě zohlednit i jiné sbíhající delikty, za které již zadavateli byla uložena pokuta podle zákona. Jak již bylo uvedeno v bodě 74. odůvodnění tohoto rozhodnutí, ke spáchání právě projednávaných správních deliktů došlo dne 8. 6. 2013, dne 6. 6. 2014, dne 6. 6. 2015 a dne 4. 2. 2016. Z úřední činnosti je Úřadu známo, že dne 5. 9. 2016 vydal ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0590/2016/VZ příkaz z téhož dne, kterým zadavateli uložil pokutu za spáchání

správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, neboť v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele „Smlouvu o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací č. 2014/3485/00038“ uzavřenou dne 19. 12. 2014 se společností GTS Czech s.r.o., IČO 28492170, se sídlem Přemyslovská 2845/43, 130 00 Praha 3, na plnění předmětu veřejné zakázky malého rozsahu „Dodávka hlasových a datových služeb pro RBP“ do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 5. 1. 2015, nýbrž až dne 24. 3. 2015, jehož se zadavatel dopustil dne 6. 1. 2015. Za daný správní delikt byla zadavateli dle § 120 odst. 2 písm. b) zákona uložena pokuta ve výši 3 500 Kč.

84. Dne 8. 9. 2016 pak Úřad vydal ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0598/2016/VZ příkaz z téhož dne, kterým zadavateli uložil pokutu za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, neboť v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele „Smlouvu o dílo č. 2014000422“ uzavřenou dne 22. 8. 2014 s vybraným uchazečem ALUMONT BUILDING a.s., IČO 27826830, se sídlem U Staré elektrárny 291/11, 710 00 Ostrava (dříve Hradní 27/37, 710 00 Ostrava), na plnění předmětu veřejné zakázky malého rozsahu „Oprava na budovách A a B RBP“ do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 8. 9. 2014, nýbrž až dne 17. 10. 2014, jehož se zadavatel dopustil dne 9. 9. 2014. Za daný správní delikt byla zadavateli dle § 120 odst. 2 písm. b) zákona uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
85. Dne 15. 9. 2016 vydal Úřad ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0606/2016/VZ příkaz z téhož dne, kterým zadavateli uložil pokutu za spáchání tří správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona, neboť
 - v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele „Smlouvu o poskytování právních služeb“ uzavřenou dne 27. 12. 2013 s JUDr. Libuší Šmehlíkovou, advokátkou se sídlem Michálkovická 967/108, Ostrava 710 00, zapsanou v seznamu ČAK pod ev. č. 8464, IČO 47833505, na plnění předmětu veřejné zakázky malého rozsahu „Poskytování právních služeb 2014“ do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 13. 1. 2014, nýbrž až dne 17. 8. 2016, přičemž tohoto správního deliktu se zadavatel dopustil dne 14. 1. 2014;
 - v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele „Smlouvu o poskytování právních služeb“ uzavřenou dne 2. 1. 2015 s JUDr. Libuší Šmehlíkovou, advokátkou se sídlem Michálkovická 967/108, Ostrava 710 00, zapsanou v seznamu ČAK pod ev. č. 8464, IČO 47833505, na plnění předmětu veřejné zakázky malého rozsahu „Poskytování právních služeb 2015“ do 15 dnů od jejího uzavření, tedy nejpozději do 19. 1. 2015, nýbrž až dne 16. 8. 2016, přičemž tohoto správního deliktu se zadavatel dopustil dne 20. 1. 2015;
 - v rozporu s § 147a odst. 1 písm. a) zákona ve spojení s § 147a odst. 2 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele dodatek č. 1 uzavřený dne 22. 12. 2015 ke „Smlouvě o poskytování právních služeb“ uzavřené dne 2. 1. 2015 s JUDr. Libuší Šmehlíkovou, advokátkou se sídlem Michálkovická 967/108, Ostrava 710 00, zapsanou v seznamu ČAK pod ev. č. 8464, IČO 47833505, na plnění předmětu

veřejné zakázky malého rozsahu „Poskytování právních služeb 2015“ do 15 dnů od jeho uzavření, tedy nejpozději do 6. 1. 2016, nýbrž až dne 16. 8. 2016, přičemž tohoto správního deliktu se zadavatel dopustil dne 7. 1. 2016 s tím, že

za uvedené správní delikty byla zadavateli dle § 120 odst. 2 písm. b) zákona uložena pokuta ve výši 15 000 Kč.

86. Dne 15. 11. 2016 pak vydal Úřad ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0609/2016/VZ rozhodnutí z téhož dne, kterým zadavateli uložil pokutu za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť nezadal plnění, jež tvořilo předmět dodatku č. 11 ze dne 27. 9. 2011 ke smlouvě o poskytování právní služby ze dne 30. 3. 1999 uzavřeného s JUDr. Libuší Šmehlíkovou, advokátkou, se sídlem Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava, zapsanou v seznamu ČAK pod ev. č. 8464, IČO 47833505, v některém z v úvahu přicházejících druhů zadávacího řízení dle § 21 odst. 1 zákona, ačkoli pro uzavření smlouvy, tj. uvedeného dodatku č. 11 ze dne 27. 9. 2011, bez provedení předchozího zadávacího řízení nebyly dány důvody, neboť předmětným dodatkem byla paušální odměna advokáta zvýšena na 290 000 Kč bez DPH, tedy 348 000 Kč s DPH měsíčně, a tedy konkrétně o částku 65 000 Kč bez DPH měsíčně oproti smlouvě o poskytování právní služby ze dne 30. 3. 1999 ve znění dodatku č. 10, a současně jím byl rozšířen předmět smlouvy o poskytování právní služby ze dne 30. 3. 1999 vymezený v čl. I. předmětné smlouvy o úkony spojené s převzetím vymáhání náhrad škod v rozsahu 150 hodin měsíčně, kdy zvýšení paušální odměny představovalo dle dodatku č. 11 ze dne 27. 9. 2011 náklady na 1 referenta – právníka, včetně nákladů souvisejících a nájmu, tedy umožnil podstatnou změnu práv a povinností vyplývajících ze smlouvy o poskytování právní služby ze dne 30. 3. 1999 ve znění dodatku č. 10, přičemž tato změna podstatným způsobem rozšířila předmět veřejné zakázky vymezený smlouvou o poskytování právní služby ze dne 30. 3. 1999, když předpokládaná hodnota plnění vyplývajících z dodatku č. 11 ze dne 27. 9. 2011 přesahovala finanční limity stanovené v § 12 odst. 2 zákona, čímž zároveň porušil zásady transparentnosti a zákazu diskriminace zakotvené v ustanovení § 6 zákona, přičemž uvedený postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a již došlo k uzavření smlouvy. Za daný správní delikt, jenž byl spáchán dne 27. 9. 2011 uzavřením dodatku č. 11 ke smlouvě o poskytování právní služby ze dne 30. 3. 1999, byla zadavateli dle § 120 odst. 2 písm. a) zákona uložena pokuta ve výši 20 000 Kč.
87. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že správní delikty uvedené v bodech 83., 84., 85., 86. odůvodnění tohoto rozhodnutí a právě projednávané správní delikty jsou sbíhajícími se správními delikty, za jejichž spáchání by bylo na místě dle principů trestního práva uložit souhrnný trest. Jelikož však (jak již bylo uvedeno výše) k takovému postupu nemá Úřad dostatečnou právní oporu v příslušných právních předpisech (tj. zejména ve správním řádu), Úřad postupoval při aplikaci zásady absorpce per analogiam tak, že přihlédl k již uloženým pokutám a ty zohlednil při ukládání pokuty za právě projednávaný správní delikt.
88. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Hlavním kritériem, které je dle citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním

výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán).

89. Pokud jde o způsob spáchání správního deliktu, Úřad především uvádí, že v daném případě došlo postupem zadavatele k porušení uveřejňovací povinnosti zadavatele, jež je projevem zásady transparentnosti, tedy základního principu provázejícího postup zadavatele. K povinnosti stanovené zadavatelům v § 147a zákona Úřad opětovně uvádí, že se jedná o povinnost, která byla do zákona inkorporována v rámci tzv. transparentní novely zákona provedené zákonem č. 55/2012 Sb., jejímž cílem bylo posílit princip veřejné publicity výsledků zadávacích řízení a umožnit veřejný dohled nad hospodárností nakládání s veřejnými prostředky. Zadavatel tak v šetřeném případě tím, že ve lhůtě stanovené zákonem neuveřejnil na profilu zadavatele „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016, ignoroval existenci zákona ve vztahu k povinnosti uveřejnění smlouvy, na jejímž základě došlo k výdeji veřejných prostředků v souvislosti s realizací jejího předmětu plnění, což lze z hlediska intenzity považovat za jedno z nejzávažnějších porušení uveřejňovacích povinností zadavatele ve smyslu ustanovení § 120 odst. 1 písm. b) zákona.
90. Úřad dále při zvažování výše pokuty přihlédl k následkům spáchání správního deliktu. Tím, že zadavatel v daném případě neuveřejnil na svém profilu v zákonné lhůtě „Smlouvu o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016, byla způsobena situace, kdy byla zcela zásadním způsobem ztížena možnost kontroly (ať už širší veřejností či k tomu příslušnými orgány) postupu zadavatele mimo jiné z hlediska dodržování principu hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti při nakládání s veřejnými zdroji. Jak již bylo akcentováno v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, nelze přitom odhlédnout od skutečnosti, že právě smlouva uzavřená na veřejnou zakázku je jedním z vůbec nejdůležitějších uveřejňovaných dokumentů, neboť veřejnosti [jejíž zájem na kontrole vynakládání veřejných prostředků je primárním objektem správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona] poskytuje informaci nejen o hodnotě vynakládaných veřejných prostředků, ale též o předmětu (proti)plnění a podmínkách, za kterých jsou dané veřejné prostředky vynakládány.
91. Úřad po posouzení šetřeného případu ve všech vzájemných souvislostech shledal při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost, že zadavatel uveřejnil předmětnou smlouvu na svém profilu dne 4. 5. 2017, tj. v průběhu předmětného správního řízení a kontrola postupu zadavatele (ze strany veřejnosti) z hlediska nakládání s veřejnými zdroji tak byla umožněna alespoň dodatečně.
92. Úřad při stanovení výše pokuty shledal přitěžující okolnost spočívající ve skutečnosti, že se zadavatel dopustil rovněž spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí.
93. Při určení výše pokuty přihlédl Úřad rovněž k hodnotě plnění předmětné smlouvy, neboť lze konstatovat, že v zásadě existuje vzájemná závislost mezi závažností následků správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona a výší finančních prostředků vynakládaných v souvislosti s danou veřejnou zakázkou (čím vyšší jsou výdaje, tím vyšší je zájem společnosti na dodržování uveřejňovacích povinností ze strany zadavatele, resp. tím vyšší je míra ohrožení účelného vynakládání veřejných prostředků v případě jejich nedodržování).

S ohledem na zmíněné je pak třeba při úvahách o výši sankce zohlednit cenu veřejné zakázky, neboť zjevně není na místě ukládat sankci např. ve vyšší výměře, než jaká je sama cena veřejné zakázky (z článku I. „Předmět smlouvy a termín plnění“ odst. 2. „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016 a z článku II. „Cena“ uvedené smlouvy mimo jiné vyplývá, že celková cena plnění činí částku 753 600 Kč). Úřad konstatuje, že výši uložené sankce pokládá za přiměřenou právě i ve vztahu k ceně předmětné veřejné zakázky.

94. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci zadavatele, neboť vychází z maximy, že není přípustné uložit takovou pokutu, která má likvidační charakter v tom smyslu, že by „zmařila“ samu ekonomickou podstatu zadavatele. Z výroční zprávy zadavatele za rok 2014 (dostupné z http://www.rbp-zp.cz/userdata/pages/12/vz_20141.pdf, přičemž pozdější nebyla zveřejněna) vyplývá, že zadavatel hospodaří s prostředky v řádu milionů Kč (konkrétně například hospodářský výsledek netechnického účtu zadavatele za rok 2014 činil částku 1 262 804,49 Kč). S ohledem na právě uvedené má Úřad za to, že pokutu uloženou ve výši 5 000 Kč nelze považovat nejen za likvidační (viz výše), ale ani za jeho ekonomickou podstatu nepřiměřeně zasahující (a v tomto smyslu nespravedlivou).
95. V souvislosti s právě uvedeným je třeba mít dále na paměti, že pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Má-li pokuta tyto funkce splnit, je zřejmé, že musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocítována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Obdobně se vyjádřil i Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 62 Af 46/2011 ze dne 6. 12. 2012, ve kterém uvedl, že konkrétní forma postihu musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností (preventivní funkce) a zároveň musí být postih dostatečně znatelný v zadavatelově materiální sféře, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by byl ovšem pro zadavatele likvidačním.
96. V tomto smyslu Úřad uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do majetkové sféry pachatele správního deliktu, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinak. Korektivem tu tedy nemůže být tento nepříznivý zásah samotný, ale až situace, kdy by tento zásah nabyl likvidačního charakteru. Kromě toho se v konečném důsledku nemusí uložená sankce projevit (výlučně jen) ve sféře zadavatele, neboť je na něm, aby případně využil jiné právní nástroje, pomocí kterých je možno uplatnit nárok na náhradu škody proti konkrétním osobám, které zavinily protiprávní stav, jenž vyústil v uložení sankce.
97. Úřad považuje výši pokuty s přihlédnutím k okolnostem spáchání správních deliktů a k nutnosti naplnění sankčních účinků za dostatečnou a okolnostem případu přiměřenou. Závěrem tedy Úřad k výši pokuty konstatuje, že uložená pokuta naplňuje dostatečně obě shora zmíněné funkce, aniž by se zároveň jednalo o pokutu likvidační.
98. Úřad posoudil postup zadavatele ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěným správním deliktům zadavatele přistoupil k uložení pokuty, neboť nápravy již nelze dosáhnout. Z uvedeného důvodu uložil Úřad pokutu ve výši uvedené ve výroku V. tohoto rozhodnutí.

99. Uložená pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710. Jako variabilní symbol zadavatel uvede své identifikační číslo.

POUČENÍ

Proti výrokům I., II. a V. tohoto rozhodnutí, tedy rozhodnutí ve vztahu k uzavření „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 23. 5. 2013 a „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2014 a uložení pokuty za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocích I. až IV. tohoto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

Proti výrokům III. a IV. tohoto rozhodnutí, tedy rozhodnutí ve vztahu k uzavření „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 21. 5. 2015 a „Smlouvy o poskytnutí zdravotní péče nehrazené z prostředků veřejného zdravotního pojištění“ ze dne 19. 1. 2016 lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, Michálkovická 967/108, 710 00 Ostrava

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy